

Sant Andreu, en *stand by*

Vista dels barracons del nou CEIP Can Fabra.

amb ulls propis

MÉS PRIVATITZACIÓ, AIXÒ ÉS LA GUERRA!

El passat 22 de juliol, sengles seus d'ICV a Sant Andreu i Nou Barris apareixien encartellades i assenyalades com a culpables de la repressió que "Iecosocialista" Imma Mayol està dirigint contra els treballadors de Parcs i Jardins. El 23 de juliol, 50 militants de la CGT s'encadenaven a la seu d'ICV al C/Ciutat, a Barcelona. I el 24 de juliol, treballadors/es del comitè d'empresa de Parcs i Jardins entraven al ple municipal per a reclamar la contractació de personal necessari per a cobrir les vacances estivals de la plantilla i evitar així que es degradin les zones verdes per no rebre el manteniment adequat. Finalment, els delegats eren expulsats del ple per ordre de l'alcalde, Jordi Hereu. La situació a Parcs i Jardins és, però, paradigmàtica. L'Institut Municipal no només no està complint amb el conveni, sinó que a més està realitzant una privatització encoberta. Aquesta privatització, a més, està suposant una degradació del servei i un empitjorament de les zones verdes públiques de la ciutat de Barcelona. Això per no parlar de la precarització de les condicions laborals dels i les treballadores. I quan aquestes aixequen la veu, la força de la repressió "de debò" de la Mayol, ICV i companyia cau sobre elles. Així, un treballador té una sanció molt greu per un fet que, fins ara, no havia estat mai motiu de sanció. El cas seria irrisori sinó fos perquè s'està repetint el mateix patró que en la lluita de TMB. I és curiós que siguin precisament aquelles lluites que demanen millores laborals per millorar el servei, aquelles que s'enduguin més pals repressius. Potser perquè hi ha qui dels serveis públics no en vol fer cap servei, sinó només un negoci personal per enriquir-se, sigui al preu que sigui.

redacció | Foto L'EIXIDA

Comença el nou curs, i les assignatures pendents a Sant Andreu són les mateixes que l'any passat, però agreujades: manca de places escolars, manca d'ambulatoris i serveis sanitaris, manca d'equipaments en general, obres per tot arreu, patint les conseqüències directes i indirectes del TAV, i exercint, cada cop més, com a vàlvula d'escapament de la gran metròpoli que és Barcelona.

I és que es de fa unes setmanes, degut al tall per obres a la línia de rodalies que uneix les estacions de Sants i Sant Andreu Arenal, aquesta última està sent la gran concentradora de gent que necessita sortir fora de l'urbs. La gent substitueix el trajecte pel metro, i un cop a Fabra i Puig, torna a fer el salt al tren, provocant aglomeracions de gent a les hores punta en què la gent va i torna de la feina.

El més greu, però, segueixen sent els equipaments. L'ambulatori de les casernes brilla per la seva absència, així com les obres, que s'haurien d'haver iniciat fa 1 any i mig, segons reclama l'Associació de Veïns/es de Tramuntana. Mentre, tota la població de Sant Andreu, que no ha parat de créixer els darrers anys, ha de fer ús de l'únic ambulatori que hi ha al 'barri' de Sant Andreu.

La situació és més greu, però, si tenim en compte que la població de Sant Andreu, a part de créixer, ha envellit, ja que la substitució poblacional causada per l'especulació està fent fora la gent jove del po-

ble. Cal remarcar, a més, que aquest envelliment és molt més acusat a la zona nord de Sant Andreu, al barri de Tramuntana, precisament on s'exigeix la construcció d'aquest equipament, llargament promès per l'administració.

El segon focus de provisionalitat el trobem a l'altra banda, a la zona sud del poble. Es tracta del recinte fabril de la Fabra i Coats, un espai del que el poble encara no n'ha pogut disposar, ni per l'Harmonia ni per cap altra cosa, mentre sí que ho han fet empreses i d'altres esdeveniments massius organitzats per l'Ajuntament de Barcelona.

Al recinte, entre d'altres, s'hi han de fer un CAP, un IES, un CEIP, un casal de barri, etc. Mentre les obres no s'inicien, el CEIP Can Fabra s'ha començat a construir en barracons, en el que havia de ser la zona verda promesa pel Districte i que la gent va batejar com a 'zona gris' precisament per la falta de vegetació i l'abundància d'asfalt. Aquest espai, situat al C/Segre entre C/Sant Adrià i C/Parel·lada, serà l'escenari doncs, com a mínim durant els propers quatre anys, del nou CEIP. Els barracons, que a principis de setembre encara estan a mig construir, acolliran 50 nens i nenes de P3.

De fet, la idea inicial era que el CEIP tingués només dues línies, però al final, degut al gran nombre d'inscripcions, s'en faran tres, malgrat que una d'aquestes serà provisional. Malgrat això, però, i segons assegura l'Associació Veïnal Sud, encara hi ha 20 nens i nenes que s'han quedat sense plaça i que hauran de recalar, segurament, a la Sagrera.

Crònica de les VI Jornades per la Llengua

Ass. Popular Independentista

El 10 i 11 de juliol es van celebrar les VI Jornades per la Llengua de Sant Andreu de Palomar. Enguany, organitzades per primer cop per l'Assemblea Popular Independentista (API), ha tingut un format ple d'entreteniment i cultura en català: el bocamoll, jocs tradicionals, bastoners... Us adjuntem la crònica d'un membre de l'API.

Divendres hi havia preparada la projecció d'una pel·lícula, la nostra versió del concurs 'Bocamoll' i finalment una bona festeta amb karaoke en català al CSO La Gordíssima. El Bocamoll andreuenc va fer riure tothom i la diversió va continuar amb el karaoke.

Dissabte al matí vam començar muntant una paradeta

explicativa a la Pl. del Comerç, on també vam penjar diferents plafons amb poemes en català i les lleis espanyoles i franceses que discriminen el català, entre d'altres.

Fet això, el carrer Gran de es va convertir en una zona de jocs

de fer girar el cercol. Tot amenitzat amb uns granitzats molt bons i un gran èxit de públic, gran i menut.

Però el matí encara va donar per més i la companyia 13iAcció va representar-nos "Publicitat, et deixaràs influir?", també al bell

Xerrada d'en Màrius Serra a la Plaça del Comerç.

tradicionals: curses de sacs, curses de xapes en un circuit, el joc de les bitlles catalanes, i un taller

mig del carrer Gran.

I la tarda va començar com i on havia acabat el matí. En

Màrius Serra ens va fer una xerrada on ens mostrava la llengua com un ésser viu, que anava mutant i amb la qual ens podiem divertir i passar una bona estona. En aquest cas, l'èxit de públic va superar les previsions i molta gent va haver d'escoltar la xerrada dempeus o asseguda a terra, però això no va ser impediment perquè participessin del concurs d'EnigMàrius que va fer el ponent.

Després va actuar la Bastonera de Sant Andreu, que va dedicar un ball nou al Districte, recordant totes les traves que acostuma a posar per impedir el normal desenvolupament de les Jornades.

Finalment es va fer un recital de poesia. I a la nit el concert de Filibusters i Caliu, on ràpidament van sortir dues veïnes del poble expertes en balls tradicionals i es va muntar un taller de ball per tothom qui volgués aprendre.

Estiu de protestes laborals a Sant Andreu

redacció

Els i les treballadores d'Inoxcrom, al Bon Pastor, i les treballadores de Parcs i Jardins i els autobusos de Barcelona han marcat bona part de l'actualitat d'aquest estiu al nostre poble.

En el cas d'Inoxcrom, les treballadores s'han vist obligades a manifestar-se perquè l'empresa no els paga la indemnització acordada. De fet, des que la Conselleria de Treball va autoritzar Inoxcrom

a acomiadar fins a 105 persones el juny passat mitjançant un ERO, aquestes treballadores no han cobrat ni un duro. Ni el sou de juny, ni les indemnitzacions, ni la liquidació. És per això que el passat dimarts 8 de setembre desenes de les treballadores acomiadades van acampar davant de la fàbrica, situada al Bon Pastor.

Tot i que la Guàrdia Urbana els va obligat a desallotjar, les treballadores van deixar clar que se seguiran mobilitzant per aconseguir que l'empresa els pagui el que els deu, que han xifrat en un total de 8 milions i mig d'euros. És per

això que també han decidit portar l'empresa a judici, que se celebrarà el proper 16 de setembre.

Aquest ERO, que va ser presentat a principis d'abril amb la justificació d'una caiguda de vendes, no és el primer que pateixen aquestes treballadores. Fa tan sols dos anys ja s'en van acomiadar una setantena. Aleshores es va pactar que en cas que es tornés a repetir tindrien les mateixes compensacions econòmiques, cosa que de moment l'empresa no ha complert.

El cas de les treballadores de les empreses públiques de la ciu-

tat, Transports Metropolitans de Barcelona i Parcs i Jardins, és diferent. Lluiten per millorar els serveis públics, però es veuen contínuament reprimits per les autoritats municipals i la direcció de les respectives empreses. És per això que les seves accions han anat encaminades a denunciar la situació que pateixen. Els treballadors de Parcs i Jardins assenyalant la seu d'ICV, com a responsable; els de TMB encartellant les estacions d'autobusos i fent saber al veïnat que l'Ajuntament ha portat a judici un sindicalista i li demana fins a dos anys de presó.

Plats i Olles
Ceràmiques i parament de la llar

Rubén Darío, 2
933 450 26

libreria Sirga

c/ Tordera, 34 (Gràcia)
de dilluns a dissabte de 17:00 a 20:30
lasirga@gmail.com

CAN ROCA

"MENJARS"
"TAPES" i "BEURES"

Gran de Sant Andreu, 209
Tel. 93 346 57 01 BARCELONA - 08030

SEPC

Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans

www.sepc.cat

menú del dia i de nit
empanades i torrades
entrades i tapes
begudes de la terra
servei de bar
esmorzars i berenars
dinars i sopars per a grups

obert
Dil. a Dg. de 8 a 24h.
Dv. de 8 a 1h.
Dss. de 12 a 1h.
Dg. de 18 a 24h.

si voleu rebre l'agenda
d'activitats: itaca@xsi.com

Poblenou 230, Poblenou 08005
Barcelona - Països Catalans
Tel. de 20 a 26

ITACA
Cooperativa

Karim: "Culpable sí, però no d'aquest delictes"

redacció | Foto www.suport-karim.bloc.cat

Perill imminent de presó per un manifestant contra la crisi capitalista, gairebé un any després de la manifestació encapçalada pel lema "que la crisi la paguin els rics".

Karim, un militant de l'esquerra independentista de Vilanova i la Geltrú, un cop enllestida la manifestació del 15 de novembre passat, va ser detingut per la policia i denunciat per un delictes de faltes. El Jutjat d'Instrucció número 13 de Barcelona el condemna a 50 dies de presó o 400€ de pena-multa. Aquest nou règim de càstig de l'Estat permet fer complir les penes de presó inferiors a dos anys, que fins al moment s'eludien, o bé amb presó o bé recaptant ingressos, fet que genera un principi de desigualtat classista front l'ingrés a la presó.

En una roda de premsa en Karim va declarar-se insubmís "a un sistema que genera injustícies cap a la majoria de la població" i que no pensa "cedir al xantatge

pagant la multa, malgrat les conseqüències que comporti". A més, l'encausat es declara no només innocent sinó víctima de la situació de tensió i empenyes amb la policia que es va produir quan al final de la manifestació es van avocar fems a la porta del Banc d'Espanya.

Per la seva banda, Alerta Solidaria, l'organització antirepressiva de l'esquerra independentista, denuncia la directiva política que porta a la policia a detenir manifestants malgrat el fet del que se'ls acusa no sigui suficient per a la detenció, com va passar en el cas d'en Karim. Tot plegat segons el protagonista és fruit de "la preocupació per l'auge de les mobilitzacions al carrer" i de la voluntat de l'Estat de

"frenar l'organització de la classe treballadora que actua al marge dels sindicats grocs". Més enllà dels fets, la denuncia apunta a l'estratègia política de repressió primària davant els primers brots de lluita contra les causes de la crisi. En aquest sentit en el manifest de suport a en Karim, signat per més de 25 entitats, sindicats i organitzacions i promogut per la Coordinadora Antirepressiva del Garraf, es llegeix "culpable sí, però no d'aquest delictes".

Cartell en suport d'en Karim.

ras i curt

XERRADA ANTIFA

La Plataforma Antifeixista de Barcelona ha començat aquest estiu la campanya "Contra el feixisme, un sol front!" Prou impunitat feixista. S'han fet tres actes de presentació; un al CSOA la Revoltosa (Clot), un altre al CP 3 Voltes Rebel (Nou Barris) i un altre al CSO la Gordíssima (Sant Andreu). Els actes han consistit en una xerrada de presentació de la campanya, una altra sobre la impunitat feixista a càrrec d'un advocat i diverses projeccions de pel·lícules.

EN DEFENSA DEL FOC

El 15 d'agost va concloure el termini per fer al·legacions a la transposició espanyola sobre la normativa pirotècnica, de la Unió Europea. Les al·legacions fetes per entitats de diables, entre d'altres, així com la Generalitat del Principat, van anar encaminades a evitar les restriccions severes que pot suposar aquesta normativa, fins i tot un cop adaptada per l'Estat espanyol. A l'octubre el govern espanyol farà la proposta definitiva i el gener serà el torn del Parlament Europeu.

'LES EDATS PERDUDES'

Nora, una adolescent dels anys 80, queda orfe de pare i mare i es veu obligada a traslladar-se de l'Eixample a les Cases Barates del Bon Pastor, on viu la seva àvia. Així, àvia i néta seran les protagonistes d'un llibre que pretén reflectir la destrucció i pèrdua de referents, no només familiars sinó també urbanístics. Judit Pujadó utilitza aquesta novel·la per fer una crítica al model de ciutat barcelonina i la destrucció que pateixen els barris, amb el rerefons de les Cases Barates.

COMMEMOREN LA SETMANA TRÀGICA

El grup anarquista "La Gallinaire" va reivindicat una vintena d'accions a diferents esglésies de Barcelona i Sant Andreu en motiu del centenari de la Setmana Tràgica, fetes la nit de dissabte 25 de juliol. En alguns casos es va la façana amb lemes com "1909-2009: no oblidem" o "l'única església que crema és la que il·lumina", mentre que en d'altres també s'hi van llençar fems a la porta o es van sabotejat els panys.

opina
suggereix
participa
santandreu.inform@gmail.com
HTTP://STAPINFO.BLOC.CAT

La Gordíssima
ASSEMBLEA
DILLUNS 21H
www.lagordissima.tk

CGT

directa
Hem decidit no
deixar-nos convencer
Hem decidit no deixar-nos convencer

LA LLUITA
ÉS L'ÚNIC CAMÍ!
WWW.ENDAVANTSTAP9B.ORG
endavant
Assemblea Sant Andreu-Nou Barris

“El que realment els molesta és la meva militància”

En Cesk Freixas és un jove cantautor del Penedès, que després de 5 anys de carrera s'ha fet un lloc dins el panorama musical català. A la passada Festa Major Reivindicativa, en Cesk va aplegar 200 persones àvides de veure'l i sentir-lo en directe, en la seva segona actuació a Sant Andreu. Recentment, en Cesk ha patit un intent de censura per part dels partits polítics Ciudadanos i PP. L'atac va servir perquè moltes més persones l'anaren a veure.

- Com et vas assabentar de l'intent de censura del concert de Figueres? Què va ser el primer que et va passar pel cap?

La notícia ens va arribar a través de l'edició digital del Diari de Girona. La veritat és que ens va semblar que les primeres declaracions de Ciudadanos estaven fora de lloc, carregades de prejudicis i completament estigmatitzades. Sentia impotència, per veure que estaven utilitzant aquest projecte per criminalitzar una feina que va molt més enllà d'allò que és estrictament musical.

- Quina va ser la reacció de l'Ajuntament i l'organització de l'Acústica? I el teu públic?

Crec que el posicionament que va prendre l'Ajuntament de Figueres va ser correcte i exemplar. De seguida van redactar un comunicat on hi afirmaven que no durien a terme cap acte de censura i remarcaven que la cultura havia de tenir un component crític. Per altra banda, l'organització del Festival Acús-

tica va jugar un paper seriós, quedant al marge de la polèmica. I, un cop realitzat el concert, vam agrair moltíssim que centenars de persones s'acostessin a la Plaça de l'Ajuntament de Figueres. Vam sentir la solidaritat de molt aprop; sens dubte, estàvem molt ben acompanyats.

- Per què tu? Creus que això pot ser un fet aïllat?

No crec que em volguessin censurar pel simple fet d'estar recuperant la cançó de protesta. En part potser sí, però el que realment els molesta és la meva militància independentista i anticapitalista. No sé si es tractarà d'un cas aïllat, però el que està clar és que haurem d'estar alerta, ja que això pot haver creat un precedent, i pot significar una nova via repressiva per part de la justícia i les formacions polítiques espanyolistes, contra els moviments d'alliberament.

- Com va anar el concert?

Va ser una actuació molt reivindicativa i tranquil·la. La diferència és que hi havia gairebé mil persones de públic. I això sempre imposa...

- Respecte la teva carrera musical, diríem que et trobes en un moment molt dolç. Èxit del concert de 5 anys a la Mirona (Salt), preparant nou disc...

Intentem prendre'ns la nostra feina amb calma, sense gaires pretensions, amb ganes de construir i aportar coses positives pel país. Tenim ganes de treballar en aquest sentit, i sempre hem partit de la humilitat i la senzillesa. No volem canviar aquesta man-

Cesk Freixas durant una de les seves actuacions.

era d'entendre la música, perquè ens agrada el que fem, i ens sentim molt còmodes compartint-ho amb totes les persones que ho vulguin compartir.

- T'has replantejat, de cara als nous temes, canviar la temàtica per evitar nous intents de censura?

Mai a la vida no faria una cosa com renunciar als principis. Recuperar la cançó més compromesa era un repte, i és un plaer haver ajudat a transportar-la altre cop al carrer, amb la feina d'altres companys cantautors com en Josep Romeu o en Pau Alabajos. La música és una eina per debatre, per reflexionar, per fer-nos preguntes. Una eina que ens ha de servir per posicionar-nos davant dels problemes. I posicionar-se davant dels problemes també és fer política. Quan escrivim una cançó ho fem per tot això; per

compartir els dubtes, per debatre, per reflexionar.

- Com veus el panorama musical català? Sembla que ens els darrers anys, s'ha diversificat molt l'estil reivindicatiu: abans gairebé només hi havia rock, punk rock o similars, i ara, des de l'ska, fins a la música de cantautor, passant pel hip-hop, sembla que artistes i públic anem obrint ments.

És una qüestió de normalitat nacional. Més enllà de qui puguin ser-ne o no els responsables, el que està clar és que la llengua és un element de cohesió molt important. Som un dels països amb més necessitat de dir i explicar coses, i això no només es nota amb la música, sinó que també es nota, per exemple, a través dels blocs d'internet i, sobretot, amb el número de publicacions editorials que hi ha any rere any.

La Trinxera
<http://latrinxera.pppcc.cat>

terra d'escudella
menú al migdia
carta de nit
entrepans
begudes de la terra
cultura popular

C/Premià, 20 baixos. Sants (BCN)
www.tdr.cat tel. 93 422 16 13

**opina
suggereix
participa**
santandreu.informa@gmail.com
[HTTP://STAPINFO.BLOC.CAT](http://stapinfo.bloc.cat)

Edita:
Col·lectiu Andreuenc d'Informació
Crítica
eixida.stap@gmail.com
WWW.EIXIDA.WORDPRESS.COM